

ชื่อเรื่อง ผลการพัฒนาสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพในการบันทึกทางการพยาบาลจิตเวชแบบผู้ป่วยนอก

ชื่อผู้วิจัย นางสาวชัญญ์รภัส สุทาวัน นางสาวศิวาภรณ์ นามพรหม นางสาววิไลรัตน์ จันทาทิพย์ พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ งานสุขภาพจิตและยาเสพติด กลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลศรีสะเกษ

บทนำและวัตถุประสงค์ : งานสุขภาพจิตและยาเสพติดมีจำนวนบุคลากรไม่เพียงพอต่อภาระงาน จำเป็นต้องมีพยาบาลวิชาชีพจากหน่วยงานอื่นมาช่วยในการคัดกรองและบันทึกทางการพยาบาลจิตเวชโดยที่ยังไม่ผ่านการอบรมเฉพาะทางการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช ทำให้การบันทึกทางการพยาบาลยังไม่ถูกต้องไม่ครอบคลุม จากผลการตรวจประเมินคุณภาพการบันทึกทางเวชระเบียนผู้ป่วยนอกฉุกเฉินของโรงพยาบาลศรีสะเกษ ปี๒๕๕๓ พบว่า ผลรวมคะแนน ๖๓.๔๔ แยกเป็น คลินิกจิตเวช ๗๔.๔๒ คลินิกยาเสพติด ๕๐.๖๔ อีกทั้งพยาบาลวิชาชีพขาดความมั่นใจในการปฏิบัติงาน

วิธีการศึกษา : การศึกษาครั้งนี้เป็นการพัฒนางานประจำสู่งานวิจัย(RbR) โดยใช้กระบวนการPDCA วัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพในการบันทึกทางการพยาบาลจิตเวชแบบผู้ป่วยนอก ประชากรที่ศึกษาได้แก่พยาบาลวิชาชีพที่มาปฏิบัติงานเป็นประจำที่งานสุขภาพจิตและยาเสพติดตั้งแต่ปี๒๕๕๔ ถึงปี๒๕๕๖ การศึกษาแบ่งออกเป็น๓ระยะ ได้แก่ ระยะที่๑ การสอนงานจากพยาบาลจิตเวชเกี่ยวกับแนวทางการบันทึกทางการพยาบาลจิตเวชและการบันทึกเวชระเบียนแบบผู้ป่วยนอก พยาบาลจิตเวชมีการสะท้อนกลับข้อมูลที่ยังไม่สมบูรณ์ ระยะที่๒ จัดทำการศึกษาสมรรถนะการบันทึกเพื่อหาโอกาสการพัฒนาในปี๒๕๕๕ ระยะที่๓ นำผลการศึกษามาปรับปรุง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ แบบตรวจประเมินคุณภาพการบันทึกเวชระเบียนผู้ป่วยนอก ตรวจประเมินโดยคณะกรรมการตรวจประเมินของโรงพยาบาลศรีสะเกษ

ผลการศึกษา : พบว่า ในระยะที่ ๒ ด้านการบันทึก ประเด็นในการบันทึกที่ไม่สมบูรณ์มากที่สุดได้แก่ เกณฑ์ข้อที่๕และ๔ ในประวัติการเจ็บป่วย พบว่าไม่สมบูรณ์ร้อยละ ๙๐ และ ๗๕ ตามลำดับ และประเด็นการตรวจร่างกาย พบว่าไม่สมบูรณ์ร้อยละ ๒๐ ด้านความเข้าใจและมั่นใจของพยาบาลวิชาชีพ พบว่า มีความเข้าใจและมั่นใจมากขึ้น ร้อยละ ๑๐๐ เมื่อสิ้นสุดระยะที่ ๓ การบันทึกทางการพยาบาลจิตเวชแบบผู้ป่วยนอกมีความครอบคลุม เพิ่มขึ้นจาก คะแนนรวม๖๘.๖ ในปี ๒๕๕๔เป็น ๗๙.๒๖ในปี ๒๕๕๕และ ๘๕.๐๙ ในปี๒๕๕๖ เมื่อแยกเป็นรายคลินิกพบว่า คลินิกจิตเวช คะแนนเพิ่มจาก ๘๐.๘๓ เป็น ๘๘.๔๖ และ ๙๓.๘๖ ในปี ๒๕๕๔ ๒๕๕๕ และ๒๕๕๖ ตามลำดับ ส่วนคลินิกยาเสพติด คะแนนเพิ่มจาก ๕๔.๘๙ เป็น ๘๕.๖๙ และ ๙๖.๘๙ ในปี ๒๕๕๔ ๒๕๕๕ และ ๒๕๕๖ ตามลำดับ

สรุปและข้อเสนอแนะ : ข้อเสนอแนะการบันทึกทางการพยาบาลจิตเวชจะมีความครอบคลุม จำเป็นต้องพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทั้งยังช่วยให้พยาบาลวิชาชีพที่ไม่ใช่พยาบาลจิตเวชสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมั่นใจ